

ธรรมก: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

19 บทธรรม

บทที่ 16 เรื่อง ฝรั่งถาม...ฉันตอบ ภาค 2 ตอนที่ 1
ฝึกสมาธิจิต แล้วเห็นตัวเอง

www.boonyapalang.com

บทที่ 16 เรื่อง ฝรั่งถาม...ฉันตอบ ภาค 2 ตอนที่ 1

ฝึกสมาธิจิต แล้วเห็นตัวเอง

ฝรั่ง : ซ้ำมติด...เข้าวันนี้ ขณะที่ไอกำลังเดินฝึกการเคลื่อนไหวอยู่ ไอเห็นตัวของไอเดินนำอยู่ข้างหน้า ไอแปลกใจมาก อยากถาม ซ้ำมติด แต่ตอนนั้นเห็นซ้ำมติดนั่งหลับตาอยู่ จึงไม่यरบกรวน ไอจึงกลับมาเดินต่อ แต่คราวนี้มองไม่เห็นแล้ว เดินยังไง ก็มองไม่เห็น ซ้ำมติดอธิบายได้ไม่ว่า สิ่งนั้นคืออะไร

พระอาจารย์ : มันเป็นจินตนาการตัวหนึ่ง ในขณะที่แก “เพ่ง” การเห็นตัวเองในขณะที่ยังลืมตาอยู่ ไม่ใช่เรื่องแปลก แต่มันจะแปลกอย่างสุดๆ หากยังไม่เคยรู้มาก่อน

ฝรั่ง : นั้นนะสิ ไอเองก็แปลกใจ และแปลกอย่างมากๆ นี่มันฝันหรือว่าจริง ไอยืนยันได้ว่า ไอเดินนำหน้าตัวของไอ และไอเองก็เห็นไอตัวที่มันเดินนำอยู่ด้านหน้า

พระอาจารย์ : แล้วมันเป็นตัวตน เป็นเนื้อเป็นหนัง เหมือนที่แกเห็นฉันอยู่อย่างนี้หรือเปล่าละ

ฝรั่ง : ไอตอบลำบาก...รู้แต่ว่ามันเห็น และเห็นชัดเจนด้วยตาเนื้อๆ ของไอเองนี่แหละว่า ไอ้ตัวที่เดินอยู่เบื้องหน้านั้นนะ ตัวของไอ

พระอาจารย์ : ตอนนอนแกเคยฝันไหม จีบ

ฝรั่ง : แทบทุกคืน

พระอาจารย์ : แกเคยตั้งใจว่าคืนนี้จะฝันเรื่องนั้น เรื่องนี้ หรือเปล่า

ฝรั่ง : ไม่เคย

พระอาจารย์ : แต่แกก็ฝันได้ฝันดี รู้เรื่องเป็นฉากๆ ไปตามแต่จะจำได้ไม่ใช่หรือ

ฝรั่ง : ใช่...เข้าบางวันก็จำได้ บางวันก็ไม่ได้จำ รู้แต่ว่าฝันแน่ๆ

พระอาจารย์ : นั้นแหละจิบ เหมือนๆ กัน

ฝรั่ง : โน้ว... ไม่เหมือนๆ ไอยินยันว่า ไม่เหมือน ตอนหลับฝันนะ ไอไม่รู้ตัว แต่เมื่อเข้า ไอไม่ได้หลับ ไอกำลังเดินอย่างๆ อยู่ รู้ตัวทุกขณะ ไม่ได้ผลอตัวเด็ดขาด ตามซำมลิตซี้แนะ ไอเห็นได้ชัด ไม่มีมัว ต่างจากฝันตอนนอนหลับแน่ๆ ไอเถียงเด็ดขาดซ้อนี้ เพราะไอเห็นด้วยตาของไอเองแท้ๆ ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อ ก็แล้วแต่ ไอเห็นของไอจริงๆ จะจะไม่ใช้ฝัน อย่างซำมลิตบอก

พระอาจารย์ : แล้วใครจะไปเชื่อแก่ละ จีบ ว่าแก็เห็นหรือไม่เห็น

ฝรั่ง : ซำมลิตไง ซำมลิตต้องรู้ ซำมลิตเป็นคนซี้แนะให้ไอทำ ซำมลิตต้องรู้สิว่า ทำแล้วจะได้เห็นอะไร เป็นยังงัย ซำมลิตต้องรู้แน่ๆ ไม่อย่างนั้นจะมาแนะให้ไอทำ ทำไม

พระอาจารย์ : แก็กำลังยึดยึดให้ฉันเป็นผู้ที่รู้แ่งม่งทุกเรื่อง จะตอบแก็ว่า “กูไม่รู้ไวย” ก็คงไม่ได้ แต่เอาเถอะฉันจะอธิบายย่อๆ ให้แก็เข้าใจ

เบื้องต้น แก็เองต้องการที่จะทำอย่างที่คุณทำ ฉันซี้แนะให้แก็ มันก็จริงอยู่ แต่อารมณ์ที่เกิด มันไม่เกี่ยวกับฉัน ฉันไม่รู้หรือกว่า แก็จะไปเห็นอะไร ไปเห็นใคร นั้นมันเรื่องของแก็ เหมือนอย่างแก็ง่วง ฉันบอกให้แก็ไปนอน แก็นอนแล้วหลับไป ฉันจะไปรู้ได้ไงว่า แก็ฝันถึงอะไร เพราะอารมณ์ทางจิตที่อยู่ในตัวแก็ แสดงออกมาให้แก็รู้ ไม่ใช่ให้ฉันรู้ มันไม่เกี่ยวกับการที่คุณซี้แนะให้แก็ไปนอน แก็ว่าจริงไม๊

ฝรั่ง : ก็จริงอยู่ งั้นซำมลิตอธิบายได้หรือเปล่า ว่ามันคืออะไร

พระอาจารย์ : ฝัน...ทั้งๆ ที่ลืมตาและกำลังเดินอยู่

ฝรั่ง : ไม่จริง....ไอเห็นของไอจริงๆ ไม่ใช่ฝัน

พระอาจารย์ : แล้วแก็ถามฉันหาหอกอะไร ไอ้อึ๊! ถ้าไม่เชื่อที่ฉันพูด

ฝรั่ง : มันต้องอธิบายได้สิ ว่ามันเห็นได้ไงยังงัย ทำไมถึงได้เห็นตัวเองอย่างนั้น

พระอาจารย์ : แก็เป็นคนเห็น เป็นคนทำ แก็อธิบายให้ฉันฟังสิจิบ แก็มันบ้าหรือเปล่า แก็มันเป็นคนเห็น แต่ดันให้คนไม่เห็นอธิบายในสิ่งที่ตัวเองเห็น แก็มันโง่หรือบ้าอะเนี่ย

ฝรั่ง : ไอ้อึ๊...ง...ก็ไอถามซำมลิต เพราะไอไม่เคยเจอ

พระอาจารย์ : แล้วแกคิดว่า ฉันเคยเจอ เคยเห็น อย่างที่แกเจอรีใจ แกจึงยึดเหยียดลงมาที่ฉันอย่างนั้น มันเป็นเรื่อง เห็นใครเห็นมัน

ฝรั่ง : ว่า...แล้วไอจะไปถามใคร จะมีใครเชื่อไหม ว่าไอเห็นตัวของไอ เดินอยู่ข้างหน้าจริงๆ ไม่ได้ไหม

พระอาจารย์ : จะม่หรือม่ไหม ฉันไม่สน แกอย่าไปสนใจร่างเทียมๆ ของแก ที่เดินนำหน้าเลย มันจะย้อนกลับไปหาตัวแกเปล่าๆ

ฝรั่ง : มันจะย้อนยังไง

พระอาจารย์ : มันจะย้อนให้แกรู้ว่า ยังมีบางสิ่งบางอย่าง นอกเหนือไปจากที่คนทั่วไปจะรู้จะเห็นได้ มันเป็นเรื่อง ของใครก็ของมัน ไม่เกี่ยวกับ ในเมื่อแกเห็นเอง แกจะไปป่าวประกาศ กูร้อง ให้ใครคนอื่นเขาฟัง ใครเขาจะเชื่อ เพราะใครๆ เขาไม่ได้เห็นอย่างที่แกเห็น

แกเองยังเคยถูกพุทธศาสนาว่าไม่มี ไม่จริง งมงาย ไร้สาระ หาข้อพิสูจน์ทางวัตถุ หรือวิทยาศาสตร์ไม่ได้ เมื่อแกมาเจอฉัน แกก็ได้เห็นในสิ่งที่แกไม่เคยเห็น เคยรู้มาก่อนเก่า ว่ามันมี ที่นี้ เมื่อแกเดินย่องๆ ด้วยอารมณ์จิตที่เป็นสมาธิอันเกิดจากความตั้งใจของแก และได้ไปรู้ ไปพบ ไปเห็น กันอย่าง จะจะ อย่างที่แกเห็น ใครที่ไหนเขาจะไปเชื่อ เพราะเขาเหล่านั้น ก็ไม่รู้ ไม่เห็น อย่างเช่นที่แกเคยเป็นมาก่อนเจอฉัน ที่สำคัญ ไม่ใช่ว่าทุกคนที่เดินย่องๆ อย่างแกเดิน จะมีความสามารถเห็นได้เช่นเดียวกับแกทุกคนไป ผีด้วยกัน ทำด้วยกัน เขายังไม่เชื่อเลย ว่าแกทำได้ เพราะอะไรรู้ไหม

ฝรั่ง : เพราะอะไร

พระอาจารย์ : เพราะกลัวไม่เก่ง ทำไม่ได้เช่นคนอย่างแกใจ เป็นอารมณ์จิตโง่ๆ ของมนุษย์ ที่สร้างเป็นกำแพง ปิดกั้น ความสามารถ ความเก่งเกิน จากที่ตัวเองเป็น เกินไปกว่าที่ตัวเองเก่ง รับไม่ได้ ยอมไม่ได้ จึงไม่เชื่อว่าคนอื่นจะทำได้ ในสิ่งที่ตัวเองยังทำไม่ได้

แกเองเคยถูกพุทธศาสนา คราวนี้ คนอื่นก็จะดูถูกแกมั่งละ ไอ้จิบ หากแกเอาเรื่องนี้ไปป่าวประกาศ ร้องให้คนอื่นเขาเชื่อ

ฝรั่ง : โอ...หนักใจ...แล้วไอ้สิ่งที่ฉันเห็นมันคืออะไร ใครจะอธิบายให้ฉันรู้ได้บ้าง ซามลิตเอง ก็ไม่รู้หรือ

พระอาจารย์ : ไม่รู้ว๊าย...เห็นใครเห็นมัน คนอื่นไม่เกี่ยว และฉันไม่เชื่อเด็ดขาด ว่าแกเห็นตัวแกเดินออกมาจากตัวแก ถ้าแกไม่สามารถหาคำอธิบายมาให้ฉันฟังจนเข้าใจ ไม่เชื่อๆ

ฝรั่ง : จริงๆ เห็นจริงๆ

พระอาจารย์ : ไม่เชื่อๆ ๆ ๆ

ฝรั่ง : จริง จริง เห็นจริงๆ

พระอาจารย์ : ไม่เชื่อๆ ๆ แกโกหก

ฝรั่ง : ู๊...โอเค ซ้ำมติดไม่เชื่อก็อย่าเชื่อ ไอจะเห็นหรือไม่ มันก็เรื่องของไอ

พระอาจารย์ : เออ....นั่นแหละ พอจะดูน่าเชื่อหน่อย ว่าแกเห็น ตกลงฉันเชื่อก็ได้.....

ฝรั่ง : ?????

